

РЕШЕНИЕ

№ 7752

гр. София, 12.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 06.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **7735** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на директора на ТД Митница С. срещу Решение № ПИ-252/24.07.2023 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата му против разпореждане за прекратяване на производството по принудително изпълнение съгласно чл. 225 от ДОПК с изх. № С230022-035-0273614/07.07.2023 г., издадено от М. Х., публичен изпълнител при ТД на НАП С., в частта относно публични вземания по решение РЗМ-5800-612/32-327186/09.11.2020 г., решение № РЗМ-5800-609/32-326234/06.11.2020г. и решение № РЗМ-5800-147/32-26588 от 25.01.2022 г., срещу „Мир Трейд Труп“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност и неправилност на оспореното решение – постановено в противоречие с материалния закон, при неизяснена фактическа обстановка и в противоречие с целта на закона. Жалбоподателят счита, че публичният изпълнител не е извършил необходимите действия за проучването на имущественото състояние на длъжника. В тази връзка се поддържа, че не са изчерпани всички допустими от закона правни възможности за събиране на публичните вземания и неоснователно е пристъпено към прекратяване на производството по събирането им. Нарушен е принципът на обективност и не се постига целта на закона за повишаване на събираемостта на публичните държавни вземания. В допълнение счита, че са нарушени императивни правни норми на съюзното право. Изтъква се още, че в разпореждането на публичния изпълнител,

както и в решението на директора: грешно е посочен един от изпълнителните титули – сгрешена е една от цифрите в решение № РЗМ-5800-609/32-326234/06.11.2020г.; задълженията на „Мир Трейд Труп“ ЕООД за мито и ДДС, не са посочени като отделни титули, а са обективирани на един ред, в резултат на което лихвата е изчислена грешно. По изложените съображения се моли обжалваното решение да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез юрк. С., поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съгласно списък по чл. 80 от ГПК (л. 167).

Ответникът - директор на ТД на НАП - С., чрез юрк. С., моли за отхвърляне на жалбата и потвърждаване на решението. Претендира присъждане на разноски за осъществена юрисконсултска защита.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не взема становище по жалбата. Административен съд София-град, I отделение, 11 състав, като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

От доказателствата по делото се установява, че Териториална дирекция Митница С. има качеството на взыскател по изпълнително дело №[ЕИК]/2021 г. по описа на ТД на НАП С., с длъжник „МИР ТРЕЙД ГРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], образувано за събиране на задължения, произтичащи от: решение № РЗМ-5800-612/32-327186/09.11.2020 г.; решение № РЗМ-5800-609/32-336234/06.11.2020 г. и декларация по ЗКПО.

Впоследствие по изпълнителното дело, с 4 броя разпореждания за присъединяване, органът по принудително изпълнение е присъединил, както НАП за вземанията й установени с декларация Обр. 6, така и Териториална дирекция Югозападна към Агенция „Митници“ за събиране на вземането й, произтичащо от решение № 5800-147/32-26588/25.01.2022 г.

След извършени действия в производството по събиране на публичните вземания по горесцитираното изпълнително дело (действията подробно описани в обжалваното решение), публичен изпълнител в Отдел "Събиране" при ТД на НАП С. - М. Х. издава, на основание чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК Разпореждане за прекратяване на производство по принудително изпълнение съгласно чл. 225 от ДОПК, изх. № С230022-035-0273614/07.07.2023 г., относно публичните вземания в общ размер на 5 187 028, 78 лв. (главница 3 720 665,27 лв., лихва 1 466 363,51 лв., нелихвоносна главница 0,00 лв).

За да постанови горепосоченото разпореждане публичният изпълнител е извършил пълно проучване на имущественото състояние на дружеството. При проверка в наличните информационни системи на НАП е установил, че дружеството – длъжник няма недвижимо имущество и амортизируеми дълготрайни материални активи. Извършени са справки от БНБ за банкови и платежни сметки и банкови сейфове по отношение на длъжника по реда на чл. 56а от ЗКИ /л. 132/. Наложено е заповед за запор на банковите сметки на „МИР ТРЕЙД ГРУП“ ЕООД в ТБ Ю. БЪЛГАРИЯ АД. На 19.04.2023 г. е изпратено разпореждане за изпълнение на заповедно съобщение до банката. Съгласно отговора, към 29.12.2021 г. банковата сметка е закрыта едностранно от банката, поради неактивност или липса на движение по сметката. Видно от справката в регистър на БНБ, банковите сметки в ТБ Ю. БЪЛГАРИЯ АД са закрыти на 31.05.2021 г. и на 29.12.2021 г. Дружеството не притежава банкови сейфове. Няма новооткрити банкови сметки към 16.06.2023 г. Единствено извършено плащане по

дълга е от 04.07.2018 г. в размер на 5 865 лв. При извършена проверка в базата данни, предоставяна от КАТ, в У. е установено, че лек автомобил „О. З.“, рег. [рег.номер на МПС] , собственост на дружеството и на който е наложен запор е с прекратена регистрация от 27.07.2021 г., на основание чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, поради изтекъл срок за пререгистрация. Същият е с неустановено местонахождение. По отношение на: лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] „Тойота Корола 1.4 И“, дата на регистрация 06.06.2005 г., спрян от движение на 22.03.2016 г. е установено, че на 26.05.2021 г. е прехвърлен чрез покупко - продажба на Р. Р. Ф. - предишен управител на дружеството /починал на 05.08.2022 г./; лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] „М. Атего“, дата на регистрация 07.09.2004 г. е прехвърлен на Р. Ф., след което на 11.02.2022 г. е придобит чрез покупко - продажба от „Лион Тим“ ЕООД. Няма данни за притежавани плавателни съдове. Няма данни за предоставени заеми от задълженото лице, съгласно проверка в ПП на НАП "Регистър заеми". Няма данни за притежавани от длъжника дялове и акции в други дружества, съгласно справка в Търговския регистър за притежавани от длъжника дялове и акции в други дружества. Няма записи за притежавани, наети или държани на друго основание въздухоплавателни средства, съгласно справка в Главна дирекция "Гражданска въздухоплавателна администрация". Няма данни за притежавана земеделска и горска техника, както и земеделски земи, съгласно писмо от дирекция „П.“, МЗ. Няма извършени вписвания на обстоятелствата по чл. 26 от Закона за особените залози по партидата на дружеството в Централен регистър на особените залози, установено в хода на извършена проверка в регистъра на ЦРОЗ. Задълженото лице не притежава безналични ценни книжа, регистрирани в Централен депозитар АД. Съгласно справка от ПП „Фискални устройства" - дружеството няма регистрирани активни фискални устройства. След справка в ПП У. и получен отговор от 09.06.2023г. на запитване от „Еконт експрес“ ООД е установено, че дружеството няма сключени активни договори с „Еконт Експрес“ ООД и други лицензирани пощенски оператори, няма данни за вземания и изплатени суми. Лицето е включено в интернет списък по чл. 182, ал. 3, т. 2 - поставен маркер „Активен“ на 21.03.2023 г. в Д. на задълженото лице в ИС „Събиране“. На 19.04.2023 г. е изпратено запитване до Агенция Митници ТД С., относно извършвани плащания. Съгласно получен отговор - няма извършени плащания по Решения № РЗМ-5800-609/32-326234 от 06.11.2020 г., № РЗМ-5800-612/32-327186 от 09.11.2020 г. и № РЗМ-5800-147/32-26588 от 25.01.2022 г., за което вискателят е уведомил на 05.07.2021 г. Софийска районна прокуратурата. Изготвен е и доклад във връзка с извършена прекатегоризация на дълга в несъбираем на 28.06.2023 г. (л. 153-155). Обстоятелствата и мотивите, въз основа на които е извършена прекатегоризацията са подробно изложени в самия доклад. Същият е съгласуван и одобрен от директора на ТД на НАП С.. Не е осъществен контакт с представляващ дружеството. Издадените документи са връчени по чл. 32 от ДОПК. Извършен е анализ за възможността за ангажиране на отговорност по чл. 19 от ДОПК. Установено е, че управителят на дружеството в периода от 31.10.2014 – 31.05.2021 г. - Р. Ф. е починал на 05.08.2022 г. Управител от 01.06.2021 г. до момента е П. П. П.. Същият има непогасени публични задължения, не притежава ППС и имущество на територията на РБългария. Управителят няма активно трудово правоотношение. Дружеството е с прекратена регистрация по ЗДДС от 21.02.2023 г. Изготвена е справка за проученото имуществено състояние и категоризация на задълженото лице с изх. № С230022-134-0002698/24.04.2023 г. /л. 33-36/. Прието е, че не са налице предпоставки

за завеждане на иск по чл. 216 от ДОПК, тъй като липсват активи, собственост на длъжника, към които би било целесъобразно да се насочи принудителното изпълнение.

Въз основа на горните констатации публичният изпълнител е обосновал извод, че дългът е несъбираем, като са изчерпани всички изпълнителни способности.

Горепосоченото разпореждане частично е оспорено от ТД Митница С. към Агенция "Митници" пред директора на ТД на НАП С., който с Решение № ПИ-252/24.07.2023 г. е оставил без уважение жалбата му против разпореждането за прекратяване на производството по принудително изпълнение съгласно чл. 225 от ДОПК, в частта относно публично вземане по: решение № РЗМ-5800-609/32-326234/06.11.2020 г.; № РЗМ-5800-612/32-327186/09.11.2020 г. и № РЗМ-5800-147/32-26588/25.01.2022 г., срещу „МИР ТРЕЙД ГРУП“ ЕООД.

В решението са изложени мотиви, че публичният изпълнител е предприел множество действия за установяване на имущественото и финансово състояние на длъжника, извършвайки необходимата пълнота от справки в съответните публични регистри, относно осъществявана икономическа дейност, движимо и недвижимо имущество, включително и банкови сметки, притежавани от длъжника на територията на Република България, с оглед прилагане на изпълнителните способности за събиране на публичните вземания, регламентирани в ДОПК. Обърнато е внимание, че лицето не притежава други сметки при доставчици на платежни услуги, лицензирани от БНБ, поради което правилно публичният изпълнител след обстоен анализ в тази насока е установил липсата на други сметки, които да бъдат предмет на обезпечение и върху които да се насочи принудителното изпълнение. В обжалваното решение е прието за неоснователно възражението, че не е наложена обезпечителна мярка за пор върху дружествен дял на основание чл. 203, ал. 8 ДОПК, като са изложени подробни мотиви относно неприложимостта на разпоредбата в конкретния случай. На следващо място в обжалваното решение е изтъкнато, че публичният изпълнител следва да изиска информация от дружества и организации, които издават лиценз и разрешение за извършвана търговска дейност единствено, когато съответните органи изискват удостоверяване на публичните задължения, както и когато предметът на дейност на дружеството изисква такъв режим, чрез проверка в ТРРЮЛНЦ. Въз основа на извършените справки решаващият административният орган е стигнал до извода, че в конкретния случай е налице невъзможност да се приложат изпълнителните способности за събиране на публичните вземания и дългът е несъбираем.

По делото са приети, без оспорване от страните, както писмените доказателства приложени към жалбата до съда, така и административната преписка. Във връзка с обосноваването на фактите по делото от административния орган конкретно са представени: Справка за проучено имущество; Доклад до директора на ТД на НАП С. за извършена прекатегоризация на просрочените задължения, изготвен от публичен изпълнител; справки от НАП, от Агенция по вписвания, БНБ и др., СДИ; 4 бр. Разпореждане за присъединяване; 2 бр. Постановления за налагане на обезпечителни мерки от 21.07.2021 г.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд – София – град, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в рамките на законоустановения срок и от надлежна страна, имаща правен интерес от обжалването, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

При извършената служебна проверка съдът констатира, че административното производство по постановяване на оспореното решение, е осъществено по реда на чл. 267 от ДОПК от материално компетентен орган, и е завършило с издаването на оспорения в настоящото производство акт, който е постановен в изискваната от закона форма. Не се констатират нарушения на процесуалните правила. В случая съвкупната преценка на приобщените по делото доказателства потвърждава фактическите констатации на органите по приходите, като направените въз основа на тях правни изводи са съответни на материалния закон.

Между страните не се спори, че вземанията по изпълнителни титули, издадени от ТД Митница С. са публични по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 1, 2 и 9 от ДОПК. Като такива, те подлежат на събиране от публичния изпълнител по реда на ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 165 от ДОПК: „събирането на държавните и общинските публични вземания се извършва въз основа на влязъл в сила акт за установяване на съответното публично вземане, издаден от компетентен орган, освен ако в закон е установено друго“. Събирането на публичните вземания става чрез доброволно или принудително изпълнение.

Спорът в случая касае правилното приложение на материалния закон, съответно налице ли са предпоставките по чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК за прекратяване на производството по принудително изпълнение на публични вземания спрямо длъжника.

Видно от разпоредбата на чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК е, че производството по принудително изпълнение на публичните вземания се прекратява, когато публичният изпълнител е преценил, че вземането е несъбираемо, след като всички изпълнителни способности са изчерпани. В случая от доказателствата по приложената административна преписка се установява, че публичният изпълнител е предприел съответните действия за установяване на имущественото и финансово състояние на длъжника, извършвайки необходимата пълнота от справки в съответните публични регистри, относно осъществявана икономическа дейност, движимо и недвижимо имущество, включително и банкови сметки, притежавани от длъжника на територията на Република България, с оглед прилагане на изпълнителните способности за събиране на публичните вземания, регламентирани в ДОПК. Въз основа на извършените проверки е установено, че дружеството - длъжник не притежава движимо и недвижимо имущество, върху което може да бъде насочено принудително изпълнение. В тази връзка очевидно е, че при това положение е налице обективна невъзможност да се приложат изпълнителните способности за събиране на публичните вземания, регламентирани в ДОПК спрямо длъжника. Оплакванията на жалбоподателя в обратния смисъл, а именно, че публичният изпълнител не е изчерпал в необходимата пълнота всички изпълнителни способности, преди да обяви вземането за несъбираемо, както правилно е прието в обжалваното решение, са неоснователни и не се подкрепят от доказателствата по делото. В случая публичният изпълнител е извършил законосъобразна преценка относно несъбираемостта на вземането, като се е позовал на липса на наличности по банкови сметки, липса на движимо и недвижимо имущество и каквито и да било годни активи. За пълнота, следва да бъде отбелязано, че обективният критерий при категоризирането на вземанията като несъбираеми не е свързан с обстоятелството дали дружеството длъжник е или не е заличено от Търговския регистър, а този, че същото не извършва никаква дейност, от която да се генерират приходи, съответно да могат да бъдат придобити активи и имущество, от

които да се удовлетвори взискателя по изпълнителното дело.

Видно от приложенияте към административната преписка доказателства, публичният изпълнител е прекратил производството по принудително изпълнение, след като е предприел действия по прилагане на всички възможни изпълнителни способности, предвидени в ДОПК. В разпоредбата на чл. 215, ал. 1 от ДОПК, изрично са посочени изпълнителните способности, които се прилагат за целите на принудителното изпълнение по реда на ДОПК, а именно: изпълнение върху вземания и парични средства в банките и други доставчици на платежни услуги, изпълнение върху парични средства и вземания на длъжника, изпълнение върху движими и недвижими вещи и ценни книжа. В хода на изпълнителното производство, видно от доказателствата по делото, е извършено щателно документално проучване за притежавано имущество и активи на длъжника, към което да бъде насочено принудителното изпълнение. Правилно и законосъобразно е установено, че липсват такива, към които да бъде насочено принудителното изпълнение.

В случая жалбоподателят не ангажира доказателства, които да подлагат на съмнение възприетите от органите по приходите изводи. От страна на взискателя не се сочи, нито се установява от данните по делото да е налице имущество на длъжника, върху което да е възможно да се насочи принудителното изпълнение на публичните вземания.

Съдът намира за неоснователно и твърдението, изложено в жалбата, че с оспореното решение се нарушават императивни норми на законодателството на ЕС. Нито в разпореждането на публичния изпълнител, нито в решението на директора на ТД на НАП се спори по отношение характера на публичните задължения, а именно такива за мито и ДДС. Нещо повече, в издаденото Съобщение за доброволно изпълнение от 23.06.2021 г. (л. 119), както и в Разпореждането за присъединяване от 21.02.2022 г. (л. 125) е видно, че установеното мито и ДДС по трите изпълнителни титута (решения на ТД Югозападна, Агенция Митници) са отразени по изпълнителното дело на „МИР ТРЕЙД ГРУП“ ЕООД на отделни редове, с посочена съответна лихва към съответната дата. По доводите за грешно посочен номер на един от изпълнителните титута, следва да се отбележи, че този въпрос не е част от предмета на настоящия спор. Действително от представеното с жалбата копие на решение № РЗМ-5800-609/32-326234 от 06.11.2020 г. се установява, че „МИР ТРЕЙД ГРУП“ ЕООД е задължено да заплати възникналите допълнително публични държавни вземания в размер на 20 966,01 лв., от които мито – 8 770,64 лв. и ДДС – 12 195, 37 лв. Във всички издадени от данъчните органи актове решението е посочено с № РЗМ-5800-609/32-336234/06.11.2020 г., т.е. допусната е техническа грешка при изписването на номера на това решение, но пък и липсват данни, а и не се твърди от жалбоподателя, пред публичния изпълнител, или пред директора на ТД на НАП С. да е било отправено искане за коригиране на номера на изпълнителния титул.

Неоснователно се явява и твърдението на жалбоподателя, че изисканата информация за банкови сметки е от банки, а не по платежни сметки на длъжника. В обжалваното решение изрично е посочено, че от извършена справка за банкови и платежни сметки и банкови сейфове на физическо/юридическо лице в регистъра на банковите сметки и сейфове към

БНБ (към 16.06.2023 г.) се установява, че длъжникът „МИР ТРЕЙД ГРУП“ ЕООД „не притежава други сметки при доставчици на платежни услуги, лицензирани от БНБ“.

В допълнение, не е налице и твърдяното противоречие на оспорения акт с целта на закона, доколкото прекратяването на изпълнителното производство по принудително събиране на публичното вземане не води до погасяване на самото вземане, а единствено преустановява към този момент прилагането на предвидените в чл. 215, ал. 1 от ДОПК способи за принудително изпълнение. В случай, че задълженото лице придобие впоследствие движими вещи или недвижими имоти, публичният взискател е компетентен отново да предяви на публичния изпълнител за събиране съответното публично вземане. Публичният взискател може и сам да извърши справка за налично имущество, както и да поиска налагането на обезпечителни мерки съобразно чл. 195, ал. 3, т. 1 от ДОПК.

Предвид гореизложеното, настоящата съдебна инстанция приема, че са осъществени всички възможни процесуални действия, респективно използвани са всички способи за принудително изпълнение, предвидени в ДОПК, поради което законосъобразни се явяват изводите на публичния изпълнител и ответния административен орган за наличието на основание по чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК за прекратяване на производството по принудително изпълнение. Посоченото правно основание предвижда като единствена предпоставка изчерпване на всички изпълнителни способи. В хода на делото, безспорно се установи, че са изпратени искания и са извършени справки във всички институции и регистри, от които може да се установи наличие на активи, поради което оплакванията на жалбоподателя в обратния смисъл са неоснователни и не се подкрепят от доказателствата по делото.

С оглед гореизложеното, настоящият състав приема, че оспореното решение е законосъобразно, а жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора в полза на ответника следва да се присъдят разноски за осъществената юрисконсултска защита, които съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал. 1 от ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът определя на сума в размер на 100 лева.

Воден от горното и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 11 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ТД Митница С., Агенция "Митници" срещу Решение № ПИ-252/24.07.2023 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение, като неоснователна, жалба с вх. № С230022-000-0344028/13.07.2023 г. по регистъра на ТД на НАП С., срещу Разпореждане за прекратяване на производство по принудително изпълнение изх. № С230022-035-0273614/07.07.2023 г., издадено от публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА Агенция "Митници" да заплати на ТД на НАП С. сумата от 100 лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: